

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **D. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej Mgr. M. V., advokátom, so sídlom v B., proti odporcovi **T., spol. s r. o.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. M. M., advokátom, so sídlom v B., **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 20 C 125/2004, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2008 sp. zn. 8 Co 210/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov dovolacieho konania 60,44 € k rukám JUDr. M. M. do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 15. marca 2005 č. k. 20 C 125/2004-108 návrh na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru daného odporcom navrhovateľke listom z 31. 3. 2004 zamietol a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 5 461,20 Sk k rukám právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru spĺňa tak formálne ako aj hmotnoprávne predpoklady v zmysle príslušných ustanovení Zákonníka práce. Uviedol, že odporca síce písomné skončenie pracovného pomeru označil ako okamžitá výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce, ale z jeho obsahu je zrejmé, že pracovný pomer s navrhovateľkou skončil okamžite z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Nesprávne použitie zákonného ustanovenia nemá za následok neplatnosť skončenia pracovného pomeru, pretože jeho dôvod je dostatočne skutkovo vymedzený a nemožno ho zameniť s iným dôvodom, t. j. tak, že odporca končí (okamžite) pracovný

pomer (vzniknutý pracovnou zmluvou z 28. 1. 2003 pre druh práce účtovníčka) s navrhovateľkou pre závažné nedostatky v jej práci (vedenie podvojného účtovníctva) zistené vnútornou kontrolou vykonanou v uvedených dňoch. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľke boli nedostatky v práci vytknuté (október 2003) a bola oboznámená so Smernicou riaditeľa odporcu č. X. o skončení pracovného pomeru okamžite pri opätovnom porušení pracovných povinností. A závažné porušenie pracovných povinností vyplývajúcich z druhu práce navrhovateľky, ktoré boli dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru, boli v konaní preukázané. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 28. októbra 2008 sp. zn. 8 Co 210/2005 na odvolanie navrhovateľky rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 8 016,90 Sk k rukám právneho zástupcu do 3 dní. Po doplnení dokazovania oboznámením obsahu mandátnej zmluvy z 1. 4. 2004 uzavretej medzi Ing. D. K. a T., s r. o., P., výsluchom svedkyne Ing. D. K. sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa o platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a jeho odôvodnením, na ktoré v podrobnostiach poukázal. Aj podľa jeho názoru boli splnené všetky zákonné podmienky pre okamžité skončenie pracovného pomeru, keď ani v odvolacom konaní vypočutou svedkyňou nebola spochybnená jeho dôvodnosť. To najmä pokiaľ ide o nedostatky v riadnej evidencii účtovných dokladov, ich spracovania, t. j., vedenia účtovníctva, keď po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností by nebolo spravodlivé požadovať od odporcu ponechanie navrhovateľky na pracovisku počas plynutia výpovednej lehoty, pretože vzhľadom na zistené a preukázané nedostatky v plnení jej pracovných povinností, nemal dôveru v správnom nakladaní s jeho finančnými prostriedkami. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla jeho zmenu na základe § 243b ods. 2 O. s. p. tak, že návrhu na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa v plnom rozsahu vyhovuje a odporca je povinný nahradiť trovy konania alebo alternatívne zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci a nesprávny postup pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania. Podľa jej názoru nebola naplnená ani jedna z podmienok vyžadovaných pre okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle ustanovenia § 68 Zákonníka práce a nebolo preukázané závažné porušenie pracovnej disciplíny, keď aj výpoveď svedkyne Ing. D. K. svedčí podľa nej v jej prospech. Konštatovala,

že odporca jej nikdy ústne alebo písomne nevytýkal porušenie pracovnej disciplíny, nemala k dispozícii výsledky vnútornej kontroly a ani sa s nimi nemohla riadne a včas oboznámiť, neexistuje príčinná súvislosť medzi vydaním uvedenej Smernice a jej údajným porušením pracovnej disciplíny, prémie jej boli vyplácané vždy v maximálnej výške, odporca si voči nej neuplatnil náhradu škody, výsledky kontroly z mesiaca október 2003 a marec 2004 nie sú ničím podložené, odporca klamal v tvrdení, že daňové priznanie nebude môcť byť podané včas až dňa 29. 3. 2004 (žiadosť o predĺženie bola podaná už 17. 3. 2004), práca vypočutej svedkyne bola z hľadiska merita veci zbytočná a v starom programe na spracovanie účtovníctva neurobila žiadne chyby, ktoré skutočnosti mala v konaní za preukázané.

Odporca navrhol dovolanie zamietnuť a uložiť navrhovateľke nahradiť mu trovy dovolacieho konania, pretože v konaní bol správne a úplne zistený skutkový stav a vec bola na základe neho správne právne posúdená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte v prípadoch uvedených v § 238 O. s. p.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci a podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom prípustnosť dovolania nevyslovil a nešlo

ani o prípad, že by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, pretože dovolací súd v tejto veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa ustanovenia § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dovolací súd existenciu žiadnej z uvedených väd nezistil.

Vzhľadom na námietky navrhovateľky týkajúce sa vykonaného dokazovania dovolací súd uvádza, že nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníka konania nie je postupom, ktorým by mu súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O. s. p.). S otázkou vykonania dôkazov súvisí problematika ich hodnotenia a nesprávne hodnotenie dôkazov (navrhovateľka namieta) nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že navrhovateľka namietala aj nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Nesprávne právne posúdenie veci je nepochybne dovolacím dôvodom, nezakladá však prípustnosť dovolania (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby toto tvrdenie dovolateľky bolo opodstatnené, nezakladalo by prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis a či ho správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nešlo). Obdobne to platí i vo vzťahu

k dovolaciemu dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., t. j. ak by konanie bolo postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne právne posúdenie veci.

Keďže v danej veci dovolanie nie je prípustné, dovolací súd ho odmietol v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania voči navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu z 2. 4. 2009), ktoré dovolací súd priznal podľa vyhlášky č. 655/2005 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (§ 14 ods. 1 písm. c/, § 11 ods. 1) vo výške 53,49 € a s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (6,95 €) spolu vo výške 60,44 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Martin Vladík, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová

